

Dosarul nr.3ra-647/20

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud: V. Hrapacov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: D. Fujenco, Ș. Starciuc, L. Caraianu)

DECIZIE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând recursului declarat de către Administrația raionului Comrat,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de către Gheorghi Molla împotriva Administrației raionului Comrat, intervenient
accesoriu Grigorii Terzi și Ivan Topal privind contestarea actului administrativ,
recunoașterea nevalabilității contractului individual de muncă, restabilirea la locul
de muncă în funcția deținută anterior, obligarea achitării salariului pentru întreaga
perioadă de absență forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral cauzat,

împotriva deciziei din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care
s-au respins cererile de apel și recurs declarate de către Administrația raionului
Comrat împotriva hotărârii din 19 septembrie 2019 și a încheierii din
03 octombrie 2019 ale Judecătoriei Comrat, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 29 martie 2019 Gheorghi Molla a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Administrației raionului Comrat, prin care a solicitat anularea dispozițiilor
Administrației raionului Comrat nr. 134-K din 18 decembrie 2018, nr. 5-K din
28 ianuarie 2019, ca fiind ilegale și emise cu încălcarea Legii nr. 158 din
04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public; obligarea
Administrației raionului Comrat să-l restabilească la locul de muncă în funcția
deținută anterior, cu obligarea achitării salariului pentru întreaga perioadă de absență
forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 5000 de
lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Gheorghi Molla a

relatat că la 24 august 2018 Administrația raionului Comrat a emis dispoziția nr. 99-K prin care din 03 septembrie.2018 a fost angajat prin transfer în funcția de șef al serviciului în domeniul protecției sociale.

Reclamantul a indicat că la 18 decembrie 2018 a fost emisă dispoziția nr. 134-K în legătură cu modificarea și completarea Codului Muncii nr. 154 din 28 martie 2003, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 364-370 din 20 octombrie 2017, iar în baza alin. (2), art. 54, lit. f), alin. (1), art. 55, lit. y¹, alin.(1), art. 86 Codul muncii, art. 10, alin. (1) art. 41 din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat s-au preîntâmpinat colaboratorii administrației raionale, care au ieșit potrivit legislației în vigoare, la pensie pentru limita de vârstă, de faptul că din 02 ianuarie 2019 cu aceștia vor fi încheiate contracte individuale de muncă pe durată determinată și li s-a explicat că, în cazul refuzului de a semna contractul individual de muncă pe durată determinată se vor aplica dispozițiile art. 86 alin. (1) lit. (y¹) Codul muncii.

În opinia reclamantului, această preîntâmpinare înseamnă că, în cazul refuzului de a semna contractul, salariatul va fi concediat din motivul deținerii statutului vârstei de pensionare.

Reclamantul a susținut că tuturor pensionarilor le-au fost pregătite contractele individuale de muncă cu referire la art. 45-94 Codul muncii.

În același context, a precizat că i-a fost prezentat contractul de muncă nr. 02 din 02 ianuarie 2019 pe durată de 1 lună, pe care la semnat sub presiune la data de 03 ianuarie 2019.

În continuare, a punctat că luând cunoștință de Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în aceeași zi, prin cerere și-a retras semnătura.

Reclamantul a relevat că dispoziția nr. 134-K din 18 decembrie 2018 și contractul individual de muncă nr. 2 din 02 ianuarie 2019 au fost întocmite, cu referire la articolele Codului muncii, însă fără a se ține cont de dispozițiile Legii nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 fiind un act legislativ conține norme de drept, care se aplică exclusiv la categoria concretă a raporturilor sociale, care reglementează raporturile de drept a funcționarilor publici cu autoritățile publice.

Astfel, Legea menționată, având o putere juridică egală cu cea a Codului muncii, reglementează raporturile de drept ale funcționarilor publici cu autoritățile publice, și normele Codului muncii pot fi aplicate doar în cazul, dacă anumite raporturi de muncă nu sunt reflectate în acest act legislativ.

Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nu prevede în cadrul angajării întocmirea unui contract de muncă.

De asemenea, prin Legea indicată este reglementată chestiunea cu privire la numirea în funcție a persoanelor de vârsta pensionară. Art. 42 alin. (5) prevede că, la împlinirea vârstei de 63 de ani, funcționarul public poate fi numit, la decizia persoanei/organului care are competență legală de numire în funcție, pe perioade determinate, dar care cumulativ nu vor depăși 5 ani, în aceeași funcție publică, în

funcție echivalentă sau în funcție de nivel inferior, primind pensia și salariul conform legislației. Numirea în funcție se face doar cu acordul funcționarului public, dacă acesta îndeplinește condițiile prevăzute la art. 27, cu excepția alin. (1) lit. d).

Prin dispoziția nr. 99-k din 24 august 2018 reclamantul a fost angajat în conformitate cu Legea nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public pe durată nedeterminată, iar aceasta înseamnă până la vârsta de 68 de ani.

Adoptarea dispoziției nr. 134-k din 18 decembrie 2018 și încheierea contractului de muncă pe 1 lună, cu referire la normele Codului muncii, sunt ilegale, deoarece contravin Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Prin dispoziția nr. 5-k din 28 ianuarie 2019, reclamantul a fost concediat începând cu 31 ianuarie 2019 din funcția de șef al serviciului în domeniul protecției sociale, în legătură cu expirarea termenului contractului individual de muncă pe durată determinată nr. 2 din 02 ianuarie 2019, încheiat cu Molla Gheorghii și deținerea de către acesta a statutului de pensionar,

Reclamantul consideră că aplicarea prevederilor Codului muncii la emiterea dispoziției date contravine Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și acestea nu pot servi temei pentru concediere.

În opinia reclamantului, în cazul în care la data semnării contractului individual de muncă din 02 ianuarie 2019, și-a retras semnătura, contractul și-a pierdut puterea ca document de drept. Cu toate acestea, Administrația raionului Comrat nu la concediat în legătură cu refuzul încheierii contractului individual de muncă, conform dispoziției nr. 134-k din 18 decembrie 2018, fapt ce atestă că contractul dat a fost întocmit cu încălcarea Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. De altfel, lucru confirmat și în răspunsul la cererea prealabilă nr. 227 din 12 martie 2019, în care Administrația raionului Comrat deja nu face referire la contract, dar își argumentează refuzul prin Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (iar invocarea art. 76 Codul muncii nu se referă la obiectul litigiului).

În această ordine de idei, reclamantul a subliniat că motivarea adusă în art. 62 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, la împlinirea de către funcționarul public a vârstei de 63 de ani, cu excepția situației specificate la art.42 alin.(5), de asemenea nu poate fi reținută ca temei pentru concediere, deoarece la momentul angajării salariatului (03 septembrie 2018), ultimul avea vârsta de 65 de ani. Articolul indicat poate fi aplicat doar în cazul, în care salariatul, activează în cadrul autorității publice și atinge vârsta de pensionare de 63 ani, administrația are dreptul să decidă să lase salariatul să activeze în continuare, cu stabilirea termenului de la 1 la 5 ani, sau să-l concedieze. În orice caz, aceasta se înregistrează, conform art. 30 alin. (1) Legea nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prin emiterea unui act administrativ de către conducătorul autorității publice, dar nu prin întocmirea contractului individual de muncă.

Gheorghi Molla consideră că, deoarece a fost angajat prin transfer la vârsta de 65 ani pe o durată nedeterminată, cade sub incidența art. 42 alin. (5) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care stipulează că funcționarul public poate fi numit, la decizia persoanei/organului care are competență legală de numire în funcție, pe perioade determinate, dar care cumulativ nu vor depăși 5 ani, în cazul său până la atingerea vârstei de 68 de ani. Astfel, dacă în dispoziția nr. 99-k din 24 august 2018 lipsește perioada determinată, atunci ea este valabilă până la atingerea vârstei de 68 de ani.

Prin urmare, Administrația raionului Comrat nu-1 putea concedia în legătură cu atingerea vârstei de pensionare de 63 de ani, dar doar conform art. 61 din Legea nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Reclamantul a susținut că termenul de contestare al dispoziției nr.134 din 18 decembrie 2018 a expirat la 18 ianuarie 2019, însă aceasta este în legătură nemijlocită cu dispoziție nr. 5-k din 28 ianuarie 2019, care constituie continuarea procesului de pregătire a pachetului de documente pentru concedierea ilegală a sa din funcția de șef al serviciului în domeniul protecției sociale, motiv din care a înaintat cererea de contestare mai târziu.

În continuare, reclamantul a relevat că motivul de bază al concedierii sale, constă în poziția sa de determinare a domiciliului copilului minor cu tatăl, din cadrul ședinței de judecată în cauza civilă cu privire la divorțul soților Neicovcen și determinarea domiciliului copilului minor, unde reprezenta organul de tutelă și curatelă al Administrației raionului Comrat, care a emis un act-aviz neutru, prin care a lasat adoptarea hotărârii în cauză la discreția instanței. Instanța de judecată a adoptat hotărârea cu privire la determinarea domiciliului minorului cu tatăl. O astfel de hotărâre nu i-a plăcut Administrației raionului Comrat, motiv din care, prin dispoziția nr. 133-k din 17 decembrie 2018 a fost numită cercetarea de serviciu, iar a doua zi s-a emis dispoziția nr.134-k din 18 decembrie 2018, care s-a încheiat cu emiterea dispoziției nr. 5-k din 28 ianuarie 2019.

Reclamantul a relevat că dispozițiile date au fost emise contrar Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, astfel fiindu-i lezate drepturile și cauzat un prejudiciu moral.

În baza celor expuse, Gheorghi Molla a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea protocolară din 18 mai 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, s-a atras în proces în calitate de persoană terță Grigorii Terzi (f.d. 57, Vol.I).

La 04 iunie 2019 Gheorghi Molla a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat declararea contractului individual de muncă nr. 02 din 02 ianuarie 2019, încheiat între Administrația raionului Comrat și Gheorghi Molla nevalabil, din considerentele că lipsesc temeiurile de drept pentru încheierea acestuia, acest contract contravine dispoziției nr. 99-k din 24 august 2018 și referirile făcute în contract la articolele Codului muncii contravin art. 5 alin. (3) Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative (f.d. 73, Vol.I).

Prin încheierea din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, s-a admis cererea reclamantului Gheorghi Molla cu privire la refuzul parțial de la

cererea de chemare în judecată și încetarea procesului. S-a admis refuzul reclamantului cu privire la anularea Dispoziției Administrației raionului Comrat nr.134-k din 18 decembrie 2018, ca fiind ilegală și adoptată cu încălcarea legii și s-a încetat procesul în cauza intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghi Molla împotriva Administrației raionului Comrat, cu privire la anularea dispozițiilor Administrației raionului Comrat nr. 134-K din 18 decembrie 2018, nr. 5-K din 28 ianuarie 2019, ca fiind ilegale și emise cu încălcarea Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public; obligarea Administrației raionului Comrat să-l restabilească la locul de muncă în funcția deținută anterior, cu achitarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 5000 de lei. S-a explicat reclamantului că în cazul încetării procesului nu se admite adresarea repetată în privința acelorași părți, cu același obiect și aceleași temeuri (f.d. 89, 90-91, Vol.I)

Prin hotărârea din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată.

S-a recunoscut nevalabil contractul individual de muncă nr. 02 din 02 ianuarie 2019, încheiat între Administrația raionului Comrat și Gheorghi Molla;

S-a anulat ca fiind ilegală în fond și emisă cu încălcarea legii, dispoziția Administrației raionului Comrat nr. 5-K din 28 ianuarie 2019;

S-a obligat Administrația raionului Comrat să-l restabilească la locul de muncă pe Gheorghi Molla, în funcția ocupată anterior, de șef al serviciului în domeniul protecției sociale.

S-a obligat Administrația raionului Comrat să-i achite lui Gheorghi Molla salariul pentru perioada absenței forțate de la serviciu din data concedierii, adică din 31 ianuarie 2019 și pînă la data restabilirii în funcția anterioară;

S-a încasat de la Administrația raionului Comrat în beneficiul lui Gheorghi Molla 5000 de lei în calitate de compensație a prejudiciului moral cauzat (vol. I, f.d. 139).

La 24 septembrie 2019 Administrația raionului Comrat a depus cerere, prin care a solicitat explicarea dispozitivului hotărârii din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central (f.d. 145-146, Vol.I).

La 25 septembrie 2019, Administrația raionului Comrat a declarat apel împotriva hotărârii din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată a reclamantului Gheorghi Molla.

Prin încheierea din 03 octombrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central s-a respins cererea Administrației raionului Comrat cu privire la explicarea dispozitivului hotărârii din 19 septembrie 2019 (f.d. 157, 158-160, Vol.I)

La 27 noiembrie 2019 Administrația raionului Comrat a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 03 octombrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, prin care a solicitat casarea încheierii primei instanțe, și emiterea unei noi încheieri cu privire la explicarea părții executorii a dispozitivului hotărârii din

19 septembrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central.

La 29 noiembrie 2019 Administrația raionului Comrat a depus cerere privind suspendarea executării hotărârii din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central (f.d.198-200, Vol. I)

Prin încheierea din 27 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea Administrației raionului Comrat cu privire la suspendarea executării hotărârii din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central (f.d.227-228, Vol.I)

Prin decizia din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat, s-au respins cererile de apel și recurs declarate de Administrației raionului Comrat împotriva hotărârii din 19 septembrie 2019 și a încheierii din 03 octombrie 2019 ale Judecătoriei Comrat, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a cercetat și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, astfel hotărârea fiind emisă legal și întemeiat cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural și respectarea dreptului la un proces echitabil al părților.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că temeiurile invocate de apelanta-recurenta Administrația raionului Comrat în susținerea cererilor de apel și recurs sunt neîntemeiate, motiv din care urmează a fi respinse cu menținerea hotărârii din 19 septembrie 2019 și a încheierii din 03 octombrie 2019 ale Judecătoriei Comrat, sediul Central.

La 10 martie 2020 Administrația raionului Comrat a declarat recurs nemotivat, iar la 04 mai 2020 a depus cererea de recurs motivată împotriva deciziei din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului, Administrația raionului Comrat a indicat că a recepționat copia deciziei contestate la data de 24 martie 2020.

Recurenta consideră că adoptarea deciziei din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat a avut loc cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a legislației în vigoare.

În susținerea poziției date, recurenta a invocat că la examinarea cererii de apel Curtea de Apel Comrat nu a ținut cont de circumstanțele esențiale ale cauzei, prin ce și se demonstrează aplicarea eronată a legislației în vigoare.

În continuare, recurenta a accentuat că instanța de apel, prin încasarea din bugetul Administrației raionului Comrat a prejudiciului material și moral în mărime totală de aproximativ 100000 de lei în beneficiul lui Gheorghe Molla a încălcat art.4 alin.(4) și art.(6) alin. (2) din Carta Europeană a Autonomiei Locale din 15 octombrie 1985.

Recurenta a susținut că instanța de apel a ajuns la o concluzie greșită precum că hotărârea primei instanțe se bazează pe o cercetare corespunzătoare a probelor și nu au fost încălcate normele de drept material și procesual, iar cererea de apel este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În continuare, recurenta a invocat că prima instanță și instanța de apel au interpretat greșit acțiunile Administrației raionului Comrat, prin care ar fi fost încălcate doar drepturile lui Gheorghi Molla, dar nu ale tuturor persoanelor menționate în dispoziția nr. 134-k din 18 decembrie 2018 cu privire la încheierea contractului individual de muncă pe termen determinat.

Reclamanta a menționat că în scopul probării acestui argument a anexat contractul individual de muncă nr. 03 din 02 februarie 2019 încheiat cu Boris Lisenco, în care administrația publică locală și-a exercitat dreptul discreționar față de acesta, dar și de alte persoane ale Administrației raionului Comrat, care au atins vârsta de 63 de ani sau mai mult, situație similară cu cea a cet. Gheorghi Molla.

Decizia instanța de apel de a respinge respectivul contract individual de muncă ca probă, din considerentul că acesta nu ar avea legătură cu dispoziția nr.134-k din 18 decembrie 2019, recurenta o consideră eronată, deoarece fără această dispoziție și fără prevenirea persoanelor care au atins vârsta de 63 de ani și mai mult, ar fi fost imposibil pe viitor de încheiat contracte individuale de muncă cu această categorie de persoane.

Administrația raionului Comrat consideră că prima instanță și instanța de apel, prin hotărârile emise au încălcat dispozițiile art. 22, 26, 27 alin.(2) Codul de procedură civilă și art.195 Cod administrativ.

În susținerea poziției date, recurenta a indicat că Gheorghi Molla în cererea prealabilă depusă a solicitat Administrației raionului Comrat recunoașterea ilegalității dispoziției nr. 5-k din 28 ianuarie 2018 cu privire la eliberarea sa din funcție, însă nu și repararea prejudiciul material și moral. Iar, în cererea de chemare în judecată din 29 martie 2019 reclamantul a solicitat să fie anulate 2 acte administrative nr. 134-k din 18 decembrie 2018 și nr.5-k din 28 ianuarie 2019, ca fiind adoptate cu încălcarea Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, fără a solicita repunerea în termenul de contestare a actului administrativ nr. 134-k din 18 decembrie 2018, conform art.17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000. Or, acest act a fost adoptat până la 01 aprilie 2019, adică până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Recurenta a punctat că instanța de judecată a nu ținut cont nici de faptul că a fost omisă calea extrajudiciară de examinare a legalității dispoziției nr. 134-k din 18 decembrie 2018, conform art.14, 15, 17 din Legea contenciosului administrativ. Totodată, instanța de apel a omis faptul că în cererea de completare a pretențiilor din 04 iunie 2019 Gheorghi Molla, fără a solicita repunerea în termen, a solicitat anularea contractului individual de muncă nr. 02 din 02 ianuarie 2019, care la fel a fost semnat până la intrarea în vigoare a Codului administrativ și legalitatea căruia urma a fi examinată în baza Legii contenciosului administrativ.

Recurenta a menționat că concluziile Curții de Apel Comrat contravin art. 313 alin.(1) Codul de procedură civilă, deoarece reclamantul Gheorghi Molla personal la 02 septembrie 2019 a semnat contractul individual de muncă nr. 02, adică conform art. 321, 322 Codul civil, între Administrația raionului Comrat și Gheorghi Molla a fost semnată de comun acord o tranzacție, consecințele căreia au survenit din

momentul semnării acesteia, adică din 02 ianuarie 2019, ne cătând la faptul dacă ultimul a făcut cunoștință cu contractul individual de muncă, așa cum prevede art.313 alin. (1) Codul civil.

La 03 ianuarie 2019, Gheorghi Molla cu încălcarea art.321, 322 Codul civil a depus cerere privind anularea în mod unilateral a contractului individual de muncă nr. 2 din 02 ianuarie 2019, fără a renunța la exercitarea în continuare a atribuțiilor sale de serviciu și la primirea salariului.

Recurenta a enunțat că instanța de apel nu a luat în considerare momentul în care au survenit consecințele semnării contractului individual de muncă nr. 02 și faptul că Administrația raionului Comrat nu a oferit un răspuns lui Gheorghi Molla la cererea depusă la 02 ianuarie 2019.

Astfel, în opinia recurente, acțiunile lui Gheorghi Molla nu cad sub incidența art. 313 alin. (2) Codul civil, deoarece contractul individual de muncă nr.02 a fost semnat la 02 ianuarie 2019, iar cererea de retragere a semnăturii a fost depusă la 03 ianuarie 2019 și nu mai devreme sau în același moment.

Recurenta a precizat că nu este de acord cu încasarea prejudiciului material și moral, deoarece petiționarul până și după încetarea raporturilor de muncă nu a rămas fără surse de venit și nu trăia în sărăcie, or, acesta conform informației prezentate administrației raionale primea un venit stabil și mijloace de existență mai mari decât salariul mediu achitat de către angajator, fapt care nu a fost luat în considerare de instanța de apel.

Mai mult, Administrația raionului Comrat are dreptul de a decide cu care din persoanele ce au atins vârsta de 63 de ani să încheie contracte individuale de muncă.

Prin urmare, recurenta a concluzionat că având în vedere circumstanțele și argumentele menționate în cererea de recurs, decizia instanței de apel urmează a fi casată cu adoptarea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Gheorghi Molla.

La 17 iunie 2020 Gheorghi Molla a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Administrația raionului Comrat cu menținerea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

La 18 iunie 2020 Administrația raionului Comrat a depus cerere, prin care a solicitat suspendarea examinării admisibilității recursului în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghi Molla împotriva Administrației raionului Comrat, intervenient accesoriu Grigorii Terzi și Ivan Topal privind contestarea actului administrativ, recunoașterea nevalabilității contractului individual de muncă, restabilirea la locul de muncă în funcția deținută anterior, obligarea achitării salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral cauzat, până la soluționarea și adoptarea hotărârii definitive pe cauza la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat la 09 iunie 2020 cu privire la contestarea actelor administrative.

Prin încheierea din 01 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins cererea depusă de către Administrația raionului Comrat privind suspendarea examinării admisibilității recursului Administrației raionului Comrat împotriva

deciziei din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Molla împotriva Administrației raionului Comrat, intervenient accesoriu Grigorii Terzi și Ivan Topal privind contestarea actului administrativ, recunoașterea nevalabilității contractului individual de muncă, restabilirea la locul de muncă în funcția deținută anterior, obligarea achitării salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral cauzat.

La 14 iulie 2020 Administrația raionului Comrat a depus cerere de completare a temeiurilor din recurs, în care a reiterat pretențiile inițiale și a solicitat admiterea acestora.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs și referință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul Cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contencios administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se vor verifica prin prisma Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Comrat contestată a fost pronunțată la 20 februarie 2020.

Administrația raionului Comrat s-a conformat prevederilor art. 245, alin.(1) din Codul administrativ și a depus recurs la 10 martie 2020 (f.d.83-85, vol.II).

Cu referire la termenul de depunere a motivării recursului completul specializat menționează că decizia din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat a fost notificată recurentei la 23 martie 2020 (f.d.91, Vol.II).

Prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 55 din 17 martie 2020 a fost instituită starea de urgență în Republica Moldova, pentru o perioadă de 60 de zile.

Dat fiind faptul că prin prisma pct. 8 din Anexa la dispoziția nr. 1 din data de 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova termenele de exercitare a căilor de atac aflate în curs la data instituirii stării de urgență se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență, termenul de declarare a recursului motivat pentru Administrația raionului Comrat după întrerupere a început a curge de la data de 16 mai 2020.

În aceste circumstanțe, motivarea recursului înaintat de către Administrația raionului Comrat împotriva deciziei din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat la 04 mai 2020, se consideră a fi depusă în termen.

Prin încheierea din 01 iulie 2020, completul de admisibilitate al completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a numit examinarea recursului în fond, în complet de 5 judecători.

Examinând recursul depus, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa integral decizia din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat și hotărârea din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, cu emiterea unei decizii noi, prin care să fie declarată inadmisibilă acțiunea depusă de Gheorghe Molla, din următoarele motive.

La 01 aprilie 2019, a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, fapt ce rezultă din articolul 257 alin. (1) al acesteia.

Articolul 258 alin. (3) din Codul administrativ statuează că, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Astfel, prezenta speță urmează a fi judecată conform procedurii stipulate în Codul administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 01 aprilie 2019).

Conform art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Articolul 248 din Codul administrativ stipulează la alin. (1) lit. c) că, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Din materialele cauzei rezultă că, prin dispoziția Administrației raionului Comrat nr. 99-k din 24 august 2018, începând cu data de 03 septembrie.2018

Gheorghii Molla a fost angajat prin transfer în funcția de șef al serviciului în domeniul protecției sociale (f.d.9, Vol.I).

Prin dispoziția nr. 134-k din 18 decembrie 2018 a Administrației raionului Comrat s-au informat angajații instituției, care conform legislației în vigoare au ieșit la pensie pentru limita de vârstă că din 02 ianuarie 2019 cu ei vor fi încheiate contracte individuale de muncă pe durată determinantă. Totodată, li s-a comunicat că în cazul refuzului încheierii contractului individual de muncă, începând cu 02 ianuarie 2019 vor fi aplicate dispozițiile art.86 alin. (1) lit. y¹) Codul muncii (f.d.10, Vol.I).

La 02 ianuarie 2019 între Administrația raionului Comrat și Gheorghii Molla a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 2 pe perioadă de o lună, valabil până la 31 ianuarie 2019, prin care ultimul a fost angajat în funcția de șef al serviciului în domeniul protecției sociale (f.d.11-12, Vol.I).

La 03 ianuarie 2019 Gheorghii Molla a depus cerere, prin care a solicitat retragerea semnăturii de pe contractul individual de muncă semnat la 02 ianuarie 2019, din motiv că acesta îi lezează drepturile și contravine dispozițiilor Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (f.d.13, Vol.I).

Prin dispoziția nr.3-k din 17 ianuarie 2019 a Administrației raionului Comrat, Gheorghii Molla a fost preîntâmpinat despre încetarea contractului individual de muncă nr. 2 din 02 ianuarie 2019, valabil până la 31 ianuarie 2019 (f.d.14, Vol.I).

Prin dispoziția nr. 5-k din 28 ianuarie 2019 a Administrației raionului Comrat Gheorghii Molla a fost concediat din funcția de șef al serviciului în domeniul protecției sociale, din motivul expirării la 31 ianuarie 2019 a contractului individual de muncă nr. 2 din 02 ianuarie 2019 (f.d.15, Vol.I).

La 28 februarie 2019 Gheorghii Molla a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea dispoziției nr. 5-k din 28 ianuarie 2019 a Administrației raionului Comrat și restabilirea sa în funcția anterior deținută de șef al serviciului în domeniul protecției sociale, cu achitarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă (f.d.7, Vol.I).

Prin răspunsul nr. 227 din 12 martie 2019 al Administrației raionului Comrat s-a respins cererea prealabilă depusă de Gheorghii Molla privind anularea dispoziției nr. 5-k din 28 ianuarie 2019 și restabilirea acestuia în funcția anterior deținută de șef al serviciului în domeniul protecției sociale, cu achitarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă (f.d.8, Vol.I).

La 29 martie 2019 Gheorghii Molla a depus prezenta cerere de chemare în judecată.

Fiind investită cu examinarea în fond a prezentei cauze, Judecătoria Comrat, sediul Central, prin hotărârea din 19 septembrie 2019 a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghii Molla.

A recunoscut nevalabil contractul individual de muncă nr. 02 din 02 ianuarie 2019, încheiat între Administrația raionului Comrat și Gheorghii Molla;

A anulat ca fiind ilegală în fond și emisă cu încălcarea legii, dispoziția Administrației raionului Comrat nr. 5-K din 28 ianuarie 2019;

A obligat Administrația raionului Comrat să-l restabilească la locul de muncă pe Gheorghe Molla, în funcția ocupată anterior, de șef al serviciului în domeniul protecției sociale.

A obligat Administrația raionului Comrat să-i achite lui Gheorghe Molla salariul pentru perioada absenței forțate de la serviciu din data concedierii, adică din 31 ianuarie 2019 și pînă la data restabilirii în funcția anterioară;

A încasat de la Administrația raionului Comrat în beneficiul lui Gheorghe Molla 5000 de lei în calitate de compensație a prejudiciului moral cauzat. (vol. I, f.d. 139).

Prin încheierea din 03 octombrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central s-a respins cererea Administrației raionului Comrat cu privire la explicarea dispozitivului hotărârii din 19 septembrie 2019 (f.d. 157, 158-160, Vol.I)

Prin decizia din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat, s-au respins cererile de apel și recurs declarate de Administrației raionului Comrat împotriva hotărârii din 19 septembrie 2019 și a încheierii din 03 octombrie 2019 ale Judecătoriei Comrat, sediul Central.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat și al hotărârii din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, instanțele inferioare au interpretat și aplicat în mod eronat legea materială ce guvernează raportul material litigios și au apreciat greșit materialul probator administrat, iar drept consecință au adoptat o soluție greșită.

În susținerea opiniei enunțate se rețin prevederile art. 17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare în perioada pertinentă speței) în coroborare cu art. 271 din Codul civil (în redacția în vigoare la momentul depunerii cererii de chemare în judecată) care statua că, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

În speța dedusă judecătii, pârâta Administrația raionului Comrat a invocat tardivitatea acțiunii reclamantului Gheorghe Molla, prin referința depusă la 26 aprilie 2019 la cererea de chemare în judecată (f.d. 35-40, Vol.I).

Ulterior, la 27 mai 2019 și 10 iunie 2019, Administrația raionului Comrat a înaintat cerere în baza art. 186¹ Codul de procedură civilă, în care a invocat tardivitatea acțiunii lui Gheorghe Molla și a solicitat respingerea acesteia ca tardivă (f.d. 64-65, 77-79, Vol.I). Însă prin încheierea din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, cererea dată a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.85, Vol.I).

O alta atenționare a instanței de judecată cu privire la omiterea termenului de adresare în instanța de judecată cu cererea de chemare în judecată de către Gheorghe Molla, Administrația raionului Comrat a invocat-o în cererea de apel și ulterior în cea de recurs, unde a menționat că instanțele ierarhic inferioare au ignorat circumstanțele și probele prezentate, cu privire la depunerea peste termenul de prescripție a acțiunii, (f.d. 213-221, Vol. I; f.d.97-107, Vol. II).

Conform art. 3 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare în perioada pertinentă speței), obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit. a) și b).

Sub acest aspect urmează a fi reiterat că, obiectul prezentei acțiuni în contencios administrativ îl formează dispoziția nr. 5-k din 28 ianuarie 2019, emisă de Administrația raionului Comrat, precum și contractul individual de muncă nr. 2 din 02 ianuarie 2019 încheiat între Administrația raionului Comrat și Gheorghii Molla.

Astfel, având în vedere că obiectul prezentului litigiu ține de raporturile de muncă a unui funcționar public, la caz sunt aplicabile prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, în coroborare cu dispozițiile Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008.

Conform art. 16 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

În sensul imperativ al articolului 68 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008, cauzele care au ca obiect raporturile de serviciu sunt de competența instanțelor de contencios administrativ, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.

Așadar, litigiile individuale de muncă cu participarea funcționarilor publici și a persoanelor cu statut special nu trebuie să fie condiționate de respectarea procedurii prealabile.

Articolul 17 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, care reglementează termenele de adresare în instanța de contencios administrativ, prevede că cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel și acest termen curge de la data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă. Termenul de 30 de zile specificat la alin. (1) este termen de prescripție.

Drept consecință, pentru funcționarii publici și persoanele cu statut special termenul de adresare în instanța de judecată este de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ, acest termen nefiind condiționat de respectarea procedurii prealabile.

Dispoziția nr. 5-k din 28 ianuarie 2019 a Administrației raionului Comrat, prin care Gheorghii Molla a fost concediat din funcția de șef al serviciului în domeniul protecției sociale, din motivul expirării la 31 ianuarie 2019 a contractului individual

de muncă nr. 2 din 02 ianuarie 2019, a fost comunicată lui Gheorghii Molla la 30 ianuarie 2019 și termenul de contestare a acestuia a început să curgă din ziua imediat următoare, adică din data de 31 ianuarie 2019, ultima zi de depunere a cererii de chemare în judecată fiind 01 martie 2019, ora 24.00.

Contractul individual de muncă nr. 2 din 02 ianuarie 2019 a fost comunicat intimatului Gheorghii Molla la aceeași dată 02 ianuarie 2019 și termenul de contestare a acestuia a început să curgă din ziua imediat următoare, adică din data de 03 ianuarie 2019, ultima zi de depunere a cererii de chemare în judecată fiind 01 februarie 2019, ora 24.00.

În pofida acestor circumstanțe, cererea de chemare în judecată a fost depusă de Gheorghii Molla la 29 martie 2019 și ulterior concretizată la 04 iunie 2019, fapt ce denotă omiterea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Concluziile primei instanțe și a instanței de apel în acest sens au fost efectuate în urma interpretării și aplicării greșite a coroborării dispozițiilor art. 16 alin. (2), art.17 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și articolului 68 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008.

La capitolul dat, instanța de recurs relevă că conform art. 17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare în perioada pertinentă speței), acțiunea în contestarea actelor administrative cu caracter normativ este imprescriptibilă, iar actele cu caracter individual pot fi contestate în termen de 30 de zile de la data îndeplinirii procedurii prealabile administrative, dacă legea nu prevede altfel.

Actele de numire, transferare, detașare sau eliberare din funcție, inclusiv de aplicare a sancțiunilor disciplinare în privința funcționarului public, a funcționarului public cu statut special, inclusiv a militarilor, a persoanelor cu statut militar, se contestă direct în instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data când persoana a luat cunoștință de acest act sub semnătură sau i-a fost înmănat actul.

Instanța de contencios administrativ nu poate refuza primirea cererii de chemare în judecată pe motiv că a fost omis termenul de depunere a cererii prealabile, chiar și în cazul în care organul emitent sau ierarhic superior a refuzat examinarea cererii prealabile pe acest motiv.

Instanța, la cererea reclamantului, este obligată să soluționeze chestiunea cu privire la repunerea în termen a cererii prealabile sau, după caz, a cererii de chemare în judecată.

Instanța nu poate din oficiu să respingă acțiunea ca prescrisă. Faptul că reclamantul a omis termenul de înaintare a acțiunii în judecată pe motiv că a contestat actul cu cerere prealabilă nu poate constitui temei de repunere în termen.

Astfel, instanța de recurs reiterează că art. 17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, acordă funcționarului public, care se consideră vătămat într-un drept al său printr-un act administrativ translativ de relații de muncă, dreptul de a contesta acest act direct în instanța de contencios

administrativ în termen de 30 de zile din momentul când a luat la cunoștință de act sub semnătură, fără a fi necesară respectarea procedurii prealabile extrajudiciare de soluționare a litigiului.

Prin urmare, în condițiile speței, termenul de prescripție pentru adresarea în instanța de contencios administrativ a salariatului/funcționarului public Gheorghe Molla cu acțiune în apărarea unui presupus drept vătămat de angajator-autoritate publică urmează a fi calculat reieșind din dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000 în coroborare cu Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008.

Așadar, cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Molla împotriva Administrației raionului Comrat, intervenient accesoriu Grigorii Terzi și Ivan Topal cu privire la anularea dispozițiilor nr.134-k din 18 decembrie 2018 și nr. 5-k din 28 ianuarie 2019 emise de Administrația raionului Comrat, precum și declararea nulității contractului individual de muncă nr. 2 din 02 ianuarie 2019 încheiat între Administrația raionului Comrat și Gheorghe Molla, restabilirea la locul de muncă cu achitarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Astfel, instanța de recurs reține ca întemeiate argumentele recurentei Administrației raionului Comrat privind depunerea acțiunii de către Gheorghe Molla cu omiterea termenului de prescripție.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că argumentul intimatului Gheorghe Molla că a contestat actele administrative cu întârziere din cauza că acestea au legătură între ele și a fost nevoie de timp pentru pregătirea pachetului de documente, la fel este neîntemeiat și nu poate fi reținut din motivele sus-enunțate.

În continuare, instanța de recurs precizează că din aceleași temeiuri este neîntemeiată și cererea lui Gheorghe Molla din 10 iunie 2019, prin care ultimul a solicitat repunerea în termen a acțiunii (f.d.82-83, Vol.I).

Conform art. 207 alin. (1) și (2) lit. d) Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209.

Din considerentele menționate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității casării integrale a deciziei din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat și a hotărârii din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Gheorghe Molla.

Conform art. art. 207 alin. (2) lit. d), art. 258 alin. (3), art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se casează integral decizia din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat și hotărârea din 19 septembrie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central și se emite o decizie nouă, prin care:

Cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Gheorghii Molla împotriva Administrației raionului Comrat, intervenient accesoriu Grigorii Terzi și Ivan Topal privind contestarea actului administrativ, recunoașterea nevalabilității contractului individual de muncă, restabilirea la locul de muncă în funcția deținută anterior, obligarea achitării salariului pentru perioada din momentul concedierii și până la restabilirea în funcția deținută și repararea prejudiciului moral cauzat, se declară inadmisibilă.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru

Nina Vascan